

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **M. K.**, nar., státní příslušnost Ukrajina, bytem, zast. Mgr. Miroslavem Kalousem, obecným zmocněncem, sídlem Chrudimská 6/1575, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem nám. Hrdinů 1634/8, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2012, č.j. MV-34569-3/SO-2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2012, č. j. MV-34569-3/SO-2011, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2.2.2011, č. j. OAM-297-3/ZR-2011, jímž byla zrušena platnost povolení žalobce k dlouhodobému pobytu č. FA0905482, a zároveň mu byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Rozhodnutí prvního stupně se opíralo o ustanovení § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění k 2.2.2011 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), jejichž hypotéza měla být naplněna tím, že žalobce při podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu předložil padělaný dokument, konkrétně výpis z obchodního rejstříku, jímž mělo být prokázáno, že je jednatelem obchodní společnosti. Výrok o povinnosti vycestovat měl na základě § 37 odst. 3 zákona o pobytu cizinců akcesorickou povahu vůči výroku o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalobce předně rozhodnutí žalovaného považuje za nepřezkoumatelné z důvodu nevypořádání se s námitkou, že : 1) žalobce si nebyl vědom, že předložil padělaný doklad, 2) zrušením již vydaného povolení k dlouhodobému pobytu bylo zasaženo do jeho práv nabytých v dobré víře, 3) žalobce by splňoval podmínky k udělení dlouhodobého pobytu i bez předložení padělaného výpisu z obchodního rejstříku, neboť byl předsedou Družstva Kosmos. Rozhodnutí žalovaného je dle žalobce zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti také pro nedostatečně individuální a konkrétní posouzení dopadu rozhodnutí na žalobcův soukromý a rodinný život. Konečně žalobce upozorňuje, že dle rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně bylo zjištěno, že žalobce uvedl v žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu nepravdivé údaje, dne 29.1.2010, zatímco v předchozím řízení (konkrétně rozhodnutí Policie ČR, inspektorátu cizinecké policie ze dne 25.3.2010, viz shrnutí obsahu správního spisu) správní orgány uváděly datum 23.1.2010.

Dále žalobce spatřuje vadu správního řízení v postupu správních orgánů v rozporu s § 3 správního řádu, neboť žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, jestliže neprokázal, že žalobce věděl o tom, že předkládá falzifikát výpisu z obchodního rejstříku. V úvahu mělo být vzato především trestní oznámení, které žalobce podal na osobu, která mu falzifikát výpisu opatřila.

S tím souvisí i žalobní bod, dle něž žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti, když žalobci povolení k dlouhodobému pobytu zrušil na základě předložení falzifikovaného dokumentu, aniž by bylo prokázáno zavinění. Subjektivní stránka přitom nemůže být při posouzení naplnění skutkové podstaty trestného činu či přestupku opomenuta. Žalobce byl v době udělení povolení k dlouhodobému pobytu členem orgánů dalších právnických osob, například byl předsedou Družstva Kosmos, a proto by byl býval splňoval podmínky k udělení dlouhodobého pobytu i bez předložení falešného výpisu z obchodního rejstříku prokazujícího, že je jednatelem společnosti Čuhun Group, s. r. o. Není vůbec zjevné, proč by žalobce úmyslně předkládal k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu falešný dokument, když by podmínky k udělení povolení splňoval i bez něj.

Nezákonnost rozhodnutí dle žaloby lze spatřovat i v tom, že žalovaný napadeným rozhodnutím nešetřil práv nabytých žalobcem v dobré víře. Žalobci bylo povolení k trvalému pobytu pravomocně uděleno, přičemž žalobce si nebyl vědom žádného nezákonného jednání, kterého by se v souvislosti s žádostí o toto povolení dopustil. To lze opět doložit tím, že podal trestní oznámení na osobu, která byla odpovědná za předložení falešného výpisu z obchodního rejstříku. Pokud žalovaný kladl žalobci k tíži, že o podání podnětu k zahájení trestního stíhání neinformoval správní orgán již ve svém vyjádření z března 2010, žalobce uvádí, že očekával, že orgány činné v trestním řízení budou příslušné kroky podnikat samy. Až po nějaké době jejich nečinnosti a poradě se svým právním zástupcem se rozhodl sám úkony trestního řízení iniciovat.

Konečně žalobce považuje za nezákonný způsob, jakým se žalovaný vypořádal s otázkou přiměřenosti napadeného rozhodnutí. Opomněl totiž zohlednit skutečnost, že žalobce je členem statutárních orgánů několika právnických osob na území České republiky, přičemž v důsledku napadeného rozhodnutí nebude nadále zajištěno řádné fungování těchto osob. Z hlediska přiměřenosti dopadu rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života se žalovaný omezil toliko na konstatování, že žalobcovy děti žijí na území Ukrajiny. Dle žalobcova názoru jsou důsledky napadeného rozhodnutí nepřiměřené důvodu, pro něž bylo vydáno.

S ohledem na všechny výše shrnuté žalobní body pak žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě předně odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a zrekapituloval podstatné okolnosti skutkového stavu. Kategoricky odmítl námitku žalobce, že v jeho jednání spočívajícím v předložení padělaného dokladu zcela chyběla volní složka, neboť svěřil získání výpisu z obchodního rejstříku jiné osobě. Za tuto svou volbu musí nést odpovědnost. Nadto žalobce ani nevěděl, jak se jmenuje obchodní společnost, jejímž jednatelem měl údajně být. Měl a mohl si být vědom toho, že svou žádost o povolení k dlouhodobému pobytu opírá o důvod, který neodpovídá skutečnosti, neboť ze zjištěných skutkových okolností je zjevné, že jednatelem společnosti Čuhun Group, s. r. o. nebyl a ani nevykonával úkoly s takovou pozicí spojené. Stěží tedy mohl předpokládat pravost výpisu z obchodního rejstříku, kterým měl být prokázán opak. Žalobce ve formuláři žádosti o nové povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání explicitně potvrdil úplnost a pravdivost uvedených údajů svým podpisem.

Pokud jde o žalobcovu námitku, že již v době žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu byl členem Družstva Kosmos, žalovaný podotýká, že tuto skutečnost v původním řízení o vydání povolení správním orgánům nesdělil, a ty ji tak nemohly zohlednit. Žádost naopak opřel o nepravdivé tvrzení své účasti ve společnosti Čuhun Group, již dokládal právě padělaným dokumentem. Dle žalovaného by byl absurdní závěr, že předložení padělaných dokumentů v řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt lze za určitých okolností tolerovat.

Konečně se žalovaný vyjádřil k žalobcově námitce, že sám inicioval zahájení úkonů v trestním řízení vůči osobě, která byla zodpovědná za pořízení padělaného dokumentu. Žalovaný zjistil, že Policie věc odložila pro nedostatek důkazů. Vedení či výsledek trestního řízení však beztak nejsou pro posouzení zdejší věci rozhodné, jelikož sám žalobce odpovídá za pravost dokumentů, jež předložil, a nemůže se odvolávat na protiprávní jednání dalších osob, které mu dané dokumenty obstaraly.

Žalovaný tedy navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

Ze správního spisu soud tyto rozhodné skutečnosti :

Žalobci bylo dne 12.1.2010 vydáno povolení k dlouhodobému pobytu formou průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu na základě jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 11.11.2009 za účelem pobytu - výkonný manažer, účast v právnické osobě vzniklé podle obch. zák. (L/NE/VC/36). K žádosti žalobce předložil výpis obchodního rejstříku, dle kterého měl být od 9.9.2009 jednatelem společnosti Čuhun Group s.r.o., sídlem Praha 9, Lipnická 1449.

Dne 22.2.2010 bylo Policií České republiky, inspektorátem cizinecké policie Praha (dále jen „ICP Praha“) zahájeno řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu žalobce. K zahájení řízení došlo na základě zjištění cizinecké policie, jež vyplývají z úředního záznamu ze dne 29.1.2010, č. j. CPPH-2106/ČJ-2010-004060, a to sdělení Městském soudě v Praze o tom, že žalobce není jednatelem Čuhun Group ani jiné firmy, není osobou samostatně výdělečně činnou a nepodal návrh na zapsání takového údaje.

Dne 11.3.2010 se žalobce vyjádřil, že mu padělaný výpis z obchodního rejstříku obstaral „*pan Vasyľ*“, přičemž blíže tuto osobu nebyl schopen identifikovat. O tom, že ve skutečnosti není veden jako jednatel společnosti Čuhun Group v obchodním rejstříku, se

dověděl až z oznámení o zahájení správního řízení. Z přiložených dokumentů vyplývalo, že rozhodnutím jediného společníka společnosti Zlatá cesta s. r. o. byl žalobce dne 1.3.2010 jmenován jednatelem této společnosti a dne 11.3.2010 podal Městskému soudu v Praze návrh na zapsání tohoto údaje do obchodního rejstříku.

Rozhodnutím ze dne 25.3.2010, č. j. CPPH-014245/CI-2010-60, ICP Praha zrušil povolení k dlouhodobému pobytu žalobce a dobu k vycestování z území České republiky stanovil na 30 dnů. Rozhodnutí bylo odůvodněno skutkovým zjištěním, že žalobce v řízení o vydání povolení k dlouhodobému pobytu předložil padělaný nebo pozměněný doklad, ačkoliv stvrdil úplnost a pravdivost uvedených údajů.

K odvolání žalobce bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 8.11.2010, č. j. CPR-6555-1/ČJ-2009-9CPR-C220 a věc byla správnímu orgánu prvního stupně vrácena k dalšímu řízení. Jediným důvodem zrušení prvostupňového rozhodnutí byla jeho nepřezkoumatelnost spočívající v opomenutí otázky dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Další odvolací námitky pak nepovažoval za opodstatněné.

ICP Praha následně dne 13.12.2010 vyzval žalobce, ať se opětovně vyjádří k důkazům shromážděným ve správním řízení, případně uplatní nová tvrzení a důkazy. Tohoto práva žalobce využil a přípisem ze dne 29.12.2010 se k věci vyjádřil. Opětovně uvedl, že padělkem výpisu z obchodního rejstříku byl sám poškozen a nebyl si jej vědom. Povolení k dlouhodobému pobytu by býval mohl získat i na základě jiných skutečností než zastávání funkce jednatele ve společnosti Čuhun Group. Výpisem z obchodního rejstříku prokázal, že je od 22.12.2009 předsedou Družstva Kosmos a rozhodnutím Úřadu práce v Rakovníku ze dne 11.12.2009, č. j. RAA-343/2009-za, doložil, že mu do 6.12.2010 bylo povoleno zaměstnání v Družstvu YAKUBOVSTAV. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že dne 3.5.2010 podal Policii České republiky, Obvodnímu ředitelství Policie Praha III podnět k zahájení trestního stíhání osoby, která mu obstarala padělek výpisu z obchodního rejstříku, již identifikoval pouze křestním jménem Vasyl. Přiložil též úřední záznam o podání vysvětlení v této věci ze dne 27.5.2010, č. j. ORIII-10887-2/ČJ-2010-001371-HAD, v němž uvedl stejné skutečnosti, které již předtím uváděl ve správním řízení.

Na základě změny právní úpravy ve věci podruhé jako orgán I. stupně rozhodlo Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), a to rozhodnutím ze dne 2.2.2011, č. j. OAM-297-3/ZR-2011, tak, že podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. a) a § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v tehdejší znění zrušilo žalobcovo povolení k dlouhodobému pobytu a stanovilo mu 30denní lhůtu k vycestování z území České republiky. Správní orgán I. stupně upozornil, že žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu žádal za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě. Je pravdou, že vedle padělaného výpisu z obchodního rejstříku doložil též důkazy o tom, že je zaměstnán. Z hlediska účelu dlouhodobého pobytu však byla relevantní toliko pozice jednatele ve společnosti Čuhun Group, jež byla prokázána právě padělanou listinou. Tolerování předkládání padělaných listin by pak vedlo k oslabení autority právních norem. Je ve veřejném zájmu, aby cizinci stejně jako občané České republiky respektovali povinnosti plynoucí z platných právních norem a aby nezákonné jednání bylo postihováno. Dále správní orgán I. stupně konstatoval, že ačkoliv rozhodnutí je zásahem do soukromého a rodinného života cizince, jde o zásah přiměřený. Poukázal přitom především na skutečnost, že žalobce na území České republiky pobývá relativně krátkou dobu, přičemž jeho manželka, syn i rodiče žijí v zemi původu. O jiných vazbách žalobce na území České republiky a dalších relevantních okolnostech nebylo správnímu orgánu I. stupně ničeho známo.

Žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně napadl odvoláním ze dne 1.3.2011. Ačkoliv nezpochybnil, že předkládání padělaných či pozměněných dokumentů nelze ve správním řízení tolerovat, upozornil na skutečnost, že takový dokument nepředložil vědomě. Vyřízení výpisu z obchodního rejstříku, který se později ukázal být padělkem, totiž svěřil jiné osobě, kterou považoval za důvěryhodnou. Volní složka jednání směřujícího ke spáchání trestného činu či přestupku zcela chyběla. Při posouzení této otázky měl být vzat v potaz i fakt, že žalobce sám podal trestní oznámení na osobu, která mu padělaný výpis z obchodního rejstříku poskytla. Správní orgán I. stupně nepřípustně zasáhl do žalobcových práv nabytých v dobré víře, čímž porušil § 2 odst. 3 správního řádu. Nadto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť se nevypořádalo s účastí žalobce v Družstvu Kosmos, kterou taktéž splňoval podmínky pro dlouhodobý pobyt. Zcela formalisticky byl posouzen též dopad rozhodnutí na žalobcův soukromý a rodinný život.

Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Nejprve se zabýval námitkou žalobce, že si nebyl vědom skutečnosti, že předkládá falzifikát. Žalobce dobrovolně svěřil svou záležitost spočívající v zajištění funkce jednatele ve společnosti Čuhun Group osobě, kterou je schopen identifikovat toliko jako Vasyla. Učinil tak zcela vědomě, a to zjevně výlučně za účelem získání důvodu k prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Pokud žalobce žádal o dlouhodobý pobyt za účelem výkonu funkce jednatele ve společnosti, jejíž jméno ani neznal, a obstaráním dokladu potvrzujícího tuto skutečnost pověřil osobu, kterou není schopen ani identifikovat příjmením, musel si být vědom rizikovosti svého jednání. Žalovaný tak dospěl k závěru, že lze dovodit kauzální nexus mezi jednáním žalobce a skutečností, že jím předložený dokument byl padělek.

Pokud jde o další odvolací námitky, žalovaný předně poukázal na nepřípadnost odkazu na subjektivní stránku trestného činu či přestupku. Zrušení povolení k dlouhodobému pobytu podle zákona o pobytu cizinců totiž není sankcí za spáchání přestupku či dokonce trestného činu. Jedná se toliko o zákonný důsledek předložení padělaného dokladu ve správním řízení, které nelze tolerovat. Pokud jde o žalobcův argument, že v době žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu byl zaměstnán, jedná se o věc pro toto řízení zcela irelevantní, neboť žalobce sám určil předmět původního správního řízení tím, že žádal o povolení k pobytu za účelem účasti v právnické osobě. K dokumentům prokazujícím žalobcovu účast v Družstvu Kosmos pak žalovaný nepřihlédl s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu, neboť tyto důkazy žalobce předložil až 29. 12. 2010 spolu s vyjádřením k oznámení o pokračování řízení. Obecně však platí, že předložení padělaného dokladu o účasti ve společnosti Čuhun Group je natolik závažným porušením zákona, že jej nelze sanovat dodatečným doložením účasti v jiných právnických osobách. Není totiž v zájmu České republiky, aby na jejím území pobývali cizinci, kteří nedodržují platné zákony. Konečně žalovaný zhodnotil i otázku přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Tuto otázku zhodnotil správní orgán I. stupně dostatečně, neboť žalobce po celou dobu řízení netvrdil nic, co by mělo vést k závěru, že rozhodnutí povede k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého života. Ačkoliv určitý dopad do soukromého života žalobce nepochybně nastane, při zvážení přítomného veřejného zájmu na dodržování právních předpisů ze strany cizinců se bude jednat o dopad přiměřený.

Soud předeseílá, že jako s žalovaným jednal pouze s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, neboť ta je správním orgánem, který rozhodl v posledním stupni správního řízení, a tudíž je ve smyslu § 69 s. ř. s. žalovaným v řízení před soudem. Je přitom na soudu, aby posoudil, kdo je v řízení v pozici žalovaného, a to bez ohledu na to, koho jako žalovaného uvedl žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS z 12.10.2004, sp. zn. 5 Afs 16/2003,

publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS). Soud nepřihlížel ke skutečnosti, že v žalobě je jako žalovaný označeno též Ministerstvo vnitra.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř.s.).

Podle § 50 odst. 3 správního řádu „[v] řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“

Podle § 82 odst. 4 správního řádu „[k] novým skutečností a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.“

Podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo ... zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže ... cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané anebo pozměněné doklady nebo doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti, ... za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.“

Podle § 37 odst. 3 zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo v rozhodnutí, kterým zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, stanoví lhůtu k vycestování z území a udělí cizinci výjezdní příkaz; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat“.

Podle § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců „[p]ro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 a 4, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum“.

Soud se nejdříve zabýval námitkami nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, které lze podřadit pod nepřezkoumatelnost z důvodu nedostatku důvodů. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů takové rozhodnutí správního orgánu, v němž se řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně jej neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (rozsudek NSS ze dne 4.12.2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným není rozhodnutí toliko pro svou stručnost, pokud je z něho zřejmé, čím je odůvodněno (rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2005, č. j. 2 Ads 27-2003-47).

S námitkou, že si žalobce nebyl vědom, že předkládá padělaný doklad, se žalovaný vypořádal. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že námitku žalovaný nepovažoval za důvodnou, neboť z okolností obstarání takového dokladu měl si být žalobce vědom možných následků (rizik). Žalovaný se v rozhodnutí zabýval otázkou ochrany práv žalobce nabytých v dobré víře, kdy dospěl k závěru, že žalobce nemohl fakticky vykonávat funkci ve společnosti Čuhun Group, jestliže o této společnosti nic nevěděl. Přitom však důvod pobytu musí cizinec plnit fakticky, nejen formálně, a tak žalobce povolení k dlouhodobému pobytu neobdržel v dobré víře.

Pokud jde o otázku účasti žalobce v Družstvu Kosmos, žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že se podklady tuto skutečnost prokazující nezabýval s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu, který stanoví, že v odvolacím řízení se přihlédně jen k těm novým skutečnostem a důkazům, které účastník nemohl uplatnit dříve. Podklady prokazující jeho účast v Družstvu Kosmos přitom žalobce předložil až dne 29.12.2010, tedy poté, co již ve věci jednou bylo meritorně rozhodnuto a toto rozhodnutí bylo zrušeno odvolacím orgánem. K tomu soud podotýká, že koncentrace řízení vyplývající z § 82 odst. 4 správního řádu v dané věci nenastala, neboť se jedná o řízení zahájené z moci úřední, v němž má být účastníkovi uložena povinnost. Na takové řízení se aplikuje § 50 odst. 3 správního řádu, podle nějž je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 7.4.2011, č. j. 5 As 7/2011-48 (č. 2412/2011 Sb. NSS), § 50 odst. 3 má povahu *lex specialis* k ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu.

Nesprávnou aplikací § 82 odst. 4 správního řádu však v tomto konkrétním případě žalovaný řízení nezatížil vadou, která mohla mít za důsledek nezákonné rozhodnutí ve věci, ani vadou nepřezkoumatelnosti. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že by správní orgán nepovažoval za relevantní žádný důkaz o tom, že žalobce byl účasten v jiné právnické osobě než ve společnosti Čuhun Group, neboť případným prokázáním takové skutečnosti by nebylo možné zhojit porušení zákona spočívající v předložení falzifikovaného dokumentu spolu s žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu. Z rozhodnutí je tak zřejmé, že i kdyby žalovaný k podkladům prokazujícím žalobcovu účast v Družstvu Kosmas přihlédl, nepovažoval by je za rozhodné pro právní posouzení věci.

Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani v části týkající se posouzení dopadů rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života. Lze se ztotožnit s žalovaným, že žalobce během správního řízení netvrdil žádné skutečnosti, ze kterých by bylo patrné, že rozhodnutí bude mít na jeho soukromý život a podnikání nepřiměřený dopad. Takové skutečnosti nevyplývaly ani z dalších informací dostupných správním orgánům. Za takového stavu bylo dostatečně odůvodnění napadeného rozhodnutí konkrétní a individualizované, neboť bylo konstatována absence skutečností odůvodňujících závěr o nepřiměřenosti rozhodnutí.

Konečně se soud vypořádal s žalobním tvrzením, v němž lze spatřovat namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu nesrozumitelnosti. Žalobce upozorňuje, že zatímco v prvním meritorním rozhodnutí vydaném ve věci ICP Praha dne 25.3.2010 se jako den, kdy se správní orgán dověděl o tom, že žalobce v žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu uvedl nepravdivé údaje, označuje 23.1.2010, v rozhodnutí žalovaného se uvádí den 29.1.2010. K tomu soud konstatuje, že ze správního spisu žalovaného ověřil, že hlídka cizinecké policie prvotní informaci o jednání žalovaného zjistila dne 29.1.2010 (viz shrnutí obsahu správního spisu výše). Rozhodnutí žalovaného tedy odpovídá skutečnosti. Ani chyba v psaní týkající se uvedeného údaje by však nemohla vést k nesrozumitelnosti rozhodnutí, neboť přesné datum zjištění skutečností vedoucích k zahájení správního řízení je pro právní posouzení zdejší věci nerozhodné.

Dále se soud zabýval tvrzením žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci, pokud jde o otázku, zda si žalobce byl vědom, že předložil padělanou listinu. Tím měla být porušena zásada materiální pravdy vyplývající z § 3 správního řádu. Z konkrétní žalobní argumentace plyne, že tento žalobní bod se opět vztahuje k důkazům prokazujícím žalobcovu účast v Družstvu Kosmos. Jak soud uvedl výše, správní orgán pochybil, pokud k těmto důkazům nepřihlédl. Avšak vzhledem k tomu, že zároveň v odůvodnění uvedl, že i kdyby

daný důkaz zohlednil, nezměnilo by to jeho právní hodnocení věci, nelze dané pochybení považovat za vadu řízení, pro niž by bylo namístě napadené rozhodnutí zrušit.

Po vypořádání žalobních bodů procesního charakteru přistoupil soud k přezkoumání meritorních žalobních bodů.

Žalobce předně argumentuje, že si nebyl vědom skutečnosti, že předložil s žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu padělaný doklad. Přitom poukazuje na skutečnost, že přestupku či trestného činu se nelze dopustit bez zavinění. Jak správně uvedl žalovaný, zrušení povolení k pobytu podle § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců není podle českého práva uložení sankce za přestupek, trestný čin ani jiný správní delikt fyzické osoby. V úvahu přichází pouze možnost, že by na postup podle uvedených ustanovení bylo třeba vztahovat garance, které Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) pojí s řízením o trestním obvinění.

Pojem trestní obvinění ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy má autonomní význam, který není závislý na klasifikaci národního práva (rozsudek ESLP ze dne 8.6.1976, *Engel a další proti Nizozemsku*, č. 5100/71). Evropský soud pro lidská práva však nepovažuje za trestní obvinění řízení o vyhoštění cizinců, a to dokonce i v případě, že se jedná o sankci uloženou za trestný čin (rozsudek ESLP ze dne 23.10.2001, *Lakatoš proti České republice*, č. 43659/98). Otázku procesních garancí v řízení o vyhoštění cizinců upravuje zvláště čl. 1 dodatkového protokolu č. 7 k Úmluvě, a čl. 6 Úmluvy se tak v těchto věcech vůbec neuplatní (rozsudek Velkého senátu ESLP ze dne 5.10.2002, *Maaouia proti Francii*, č. 39652/98, bod 37).

Na vnitrostátní úrovni tuto judikaturu promítl Nejvyšší správní soud do závěru, že správní vyhoštění není trestním obviněním ve smyslu Úmluvy (rozsudek NSS ze dne 14.7.2005, sp. zn. 5 Azs 94/2005, č. 1164/2007 Sb. NSS). Použitím argumentu *a maiori ad minus* je pak tento závěr třeba vztáhnout i na zrušení povolení k dlouhodobému pobytu, neboť by bylo absurdní, aby tento proces podléhal přísnějším procesním garancím než proces správního vyhoštění. Ve smyslu Úmluvy je ostatně vyhoštěním „*jakékoliv opatření donucující cizince opustit území státu [s výjimkou extradice]*“ (rozsudek ESLP ze dne 5.10.2006, *Bolat proti Rusku*, č. 14139/03, bod 79). Lze uzavřít, že garance trestního procesu vyplývající z čl. 6 Úmluvy, včetně principu presumpce neviny, se na posuzovanou věc nevztahují. Z hlediska mezinárodního ani vnitrostátního práva tak není potřeba prokázat žalobci vinu na tom, že se žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu předložil padělaný dokument, v rozsahu, který by byl vyžadován v případě ukládání sankce za správní či trestní delikt.

Přesto by však nebylo možné žalobci povolení k dlouhodobému pobytu zrušit, pokud by se prokázalo, že předložil padělaný doklad „*nezaviněně a následky nezákonně vzniklého stavu se snažil neprodleně (informováním příslušného orgánu o rozhodných skutečnostech) odstranit*“ (rozsudek NSS ze dne 12.12.2013, č. j. 7 As 107/2013-28). Optikou těchto kritérií tedy soud přezkoumal skutkový stav ve zdejší věci. Za stěžejní lze považovat skutečnost, že žalobce si musel být vědom toho, že funkci jednatele ve společnosti Čuhun Group fakticky nevykonává, a přitom pověřil osobu, již není schopen identifikovat jinak než křestním jménem (tedy osobu zřejmě cizí), aby mu opatřila doklad o tom, že formálně jednatelem společnosti Čuhun Group je. Z uvedeného se podává, že žalobce přinejmenším vzhledem k okolnostem měl a mohl vědět, že dokumenty, které předkládá správnímu orgánu, mohou být padělané. Kdyby totiž funkci jednatele společnosti Čuhun Group skutečně zastával a vykonával, tedy fakticky plnil účel, za nímž žádal o dlouhodobý pobyt, nemohlo by se

dostat do situace, kdy nevědomě předkládá padělaný dokument tuto skutečnost potvrzující. Skutečnost, že žalobce sám nevěděl, zda účel pobytu alespoň formálně plní (tj. zda je alespoň formálně jednatelem společnosti Čuhun Group), a nemohl ani s jistotou vědět, zda je dokument prokazující tuto skutečnost padělkem, nemůže být zohledněna v jeho prospěch.

Pokud se dále žalobce odvolává na trestní oznámení, které ve věci podal dne 3.5.2010, soud tento úkon nepovažuje za způsobilý napravit následek vzniklého nezákonného stavu. Žalobce podnět k zahájení úkonů v trestním řízení dal teprve více než dva měsíce poté, co bylo proti němu zahájeno správní řízení o zrušení povolení k pobytu; nejednalo se o situaci, kdy by sám správní orgán upozornil na své předchozí nezákonné jednání. V tomto podnětu ani při následném podání vysvětlení dne 27.5.2010 žalobce policejnímu orgánu nesdělil žádné konkrétní informace, které by mohly vést k odhalení pachatele, jehož byl žalobce schopen identifikovat toliko křestním jménem. Lze tedy uzavřít, že žalobce předložil padělaný doklad zaviněně, a to při nejmenším ve formě nevědomé nedbalosti, správní orgány o tomto svém jednání sám neinformoval a ani nepodnikl žádné účinné kroky k napravení vzniklého protiprávního stavu. Z hlediska shora nastíněných kritérií mu tedy bylo povolení k pobytu zrušeno v souladu se zákonem.

S ohledem na právě uvedené není namístě ani námitka, že žalovaný nedostatečně chránil žalobcovo právo nabyté v dobré víře, čímž měl být porušen § 2 odst. 3 správního řádu. Právo žalobce pobývat na území České republiky nebylo nabyto v dobré víře, jestliže povolení k pobytu získal za účelem výkonu funkce, kterou fakticky nevykonával, a to navíc na základě jím předložených padělaných dokladů. Zrušením povolení k pobytu naopak správní orgány zabránily tomu, aby žalobce mohl dále těžit ze svého předchozího nezákonného jednání. Zásadu ochrany práv nabytí v dobré víře podle § 2 odst. 3 správního řádu nelze vykládat natolik extenzivně, aby bez dalšího vyloučila změnu nezákonně vydaných pravomocných rozhodnutí. Vždy budou rozhodné okolnosti případu, přičemž v dané věci zákonodárce zrušení pobytového oprávnění v důsledku padělaného dokladu (§ 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců) nepodmínil zaviněním cizince, ale pouze skutečností, že byl předložen padělaný doklad, otázka vědomí cizince o padělání podkladu pro udělení pobytového oprávnění je nerozhodnou skutečností. Proto pouhé tvrzení, že cizinec o padělání dokladu nevěděl, není skutečností, ke které by správní orgán i soud přihlédl v souladu se zásadou ochrany práv nabytých v dobré víře, aniž by zde nebyly další okolnosti, které by vedly k závěru, že cizinec jednal nezaviněně a následky nezákonně vzniklého stavu se snažil neprodleně (informováním příslušného orgánu o rozhodných skutečnostech) odstranit.

Lze přisvědčit žalovanému, že i kdyby žalobce dodatečně prokázal, že by účel pobytu splňoval účastí v jiných právnických osobách, případně že by splňoval jiný účel pobytu, než o který žádal, nejednalo by se o skutečnosti rozhodné pro zrušení povolení k pobytu na základě předložení padělaného dokumentu, neboť zákon o pobytu cizinců jednoznačně stanoví jako důvod zrušení platnosti povolení k pobytu *předložení padělaného dokladu*. *Předložení padělaného dokladu* je skutečností zakládající zrušení povolení k pobytu podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, aniž by jiné okolnosti případně zakládající oprávnění k pobytu cizince měly účinky ve smyslu vyloučení aplikace daného ustanovení zákona. Jestliže žalobce požádal o pobytové oprávnění toliko z důvodu účasti ve společnosti Čuhun Group, přičemž k prokázání právě této skutečnosti zaviněně předložil padělaný doklad, je hypotéza § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců naplněna. Bylo pouze volbou žalobce, že požadovaný účel pobytu (L/NE/VC/36 - výkonný manažer - účast v právnické osobě vzniklé podle obch. zák.) neprokázal jinou listinou. Pokud se rozhodl v žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu tvrdit nepravdivé skutečnosti, ačkoliv mohl tvrdit jiné, pravdivé skutečnosti, které by udělení pobytu odůvodňovaly, lze jeho jednání hodnotit jako nerozumné.

Toliko poukazem na iracionalitu svého vlastního jednání se však žalobce nemůže zprostit právních důsledků nezákonného jednání spočívajícího v předložení padělaného dokladu. Zároveň soud konstatuje, že jako předseda Družstva Kosmos byl žalobce zapsán do obchodního rejstříku až 23.7.2010, tedy po podání žádosti k pobytu ze dne 11.11.2009 a udělení povolení k pobytu dne 12.1.2010.

Soud považuje argumentaci týkající se nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí za nedůvodnou. Pokud jde o otázku dopadu do soukromého a rodinného života žalobce, ze správního řízení nevyplývaly žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly byť předběžný závěr, že dopad rozhodnutí do soukromé sféry žalobce bude nepřiměřený. Všichni příslušníci žalobcovy blízké rodiny žijí v jeho zemi původu a žalobce ani netvrdil, že by měl na území České republiky jiné blízké osobní vazby. Za této situace je dopad rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu do žalobcovy soukromé sféry zcela obvyklý a předpokládaný, shodně jako v případě ostatních rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu cizince. Rozhodnutí není nepřiměřené ani s ohledem na důsledky, které žalobcova absence má na fungování právnických osob, v nichž byl statutárním orgánem. Ze žalobcových tvrzení se nepodává, které konkrétní aspekty fungování těchto osob vyžadují jeho trvalou fyzickou přítomnost na území České republiky. Dále nebylo prokázáno, že by právnické osoby například měly zaměstnance nebo že by jejich případná snížená schopnost fungovat měla nějaký dopad na třetí osoby. Ani tento žalobní bod tudíž nebylo možné považovat za důvodný.

Vzhledem k tomu, že žádný z uplatněných žalobních bodů soud neshledal důvodným, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný byl ve věci úspěšný, avšak náklady řízení mu nevznikly.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. dubna 2016

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková